

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A könnyű testi sértés vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. június hó 08. napján kihirdetett KB.II.83/2013/19. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat bűnösnek mondja ki könnyű testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés].

Ezért a vádlottat megrovásban részesíti.

A vádlottat kötelezi az eljárás során felmerült 90.996,- (kilencvenezer-kilencszázkilencvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. június 08. napján kihirdetett KB.II.83/2013/19. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a Btk. 161. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat vélt jogos védelmi helyzetre való hivatkozással felmentette az ellene emelt vád alól. Kifejtette, hogy a vádlott ilyen körülményre nem hivatkozott, és az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján téves jogi következtetést vont le, amikor büntethetőséget kizáró okot állapított meg a vádlott javára. Indoklása szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a vádlott közel 2 méter magas, kisportolt testalkatú katona, aki reálisan nem kellett, hogy számoljon azzal, hogy felesége irányából olyan támadás éri, ami csak sérülés okozásával hárítható el.

A vádlott és védője az elsőfokú határozatot tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.785/2015/1. számú átíratában az ügyészi fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le, amikor mérlegeléssel megállapított tényállás alapján a vádlottat felmentette. Indítványozta a tényállás pontosítását azzal, hogy a sértett támadásának eszköze a pet-palack kezéből kikerült, ezt

követően tartotta alkalmasnak az elsőfokú bíróság ítéletét felülbírálatra. Érvelése szerint a vádlott nem védekező, hanem megtorló jellegű magatartást tanúsított, amikor a sértettet, aki nála fizikailag gyengébb és alacsonyabb, továbbá ütlegetésével már felhagyott, száján sérülést okozva megütötte. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság a módosított tényállás alapján mellőzze a felmentés jogcímét, és a vádlottat ítélje pénzbüntetésre, valamint kötelezze a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli főügyésztség jelenlévő képviselője az írásban előterjesztett indítványát továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottat tévedésre való hivatkozással felmentette az ellene emelt vád alól. Érvelése szerint a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben, és a sértett magatartására reagálva állt fel, aki ekkor már felhagyott a támadással, ezért nem is gondolhatta, hogy a sértett magatartását továbbra is folytatni fogja. Indítványozta ezért bűnösségének megállapítását, és a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását.

A vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, olyan bizonyítást is felvett, amely egyébként a nyomozás feladata lett volna. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokkal összhangban megalapozott tényállást állapított meg, és indokolási kötelezettségének is eleget tett, helyesen vont le azt a következtetést, hogy a vádlott vélt jogos védelmi helyzetben volt. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy álláspontja szerint a jogos védelmi helyzet fennállása is megállapítható is lett volna, hiszen az mindaddig tart, amíg a jogtalan támadás is tart. Az irányadó tényállás szerint ezt is meg lehetett volna állapítani, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett arra következtetést levonni, hogy a sértett kezéből hogyan került ki a támadás eszköze a palack, ezért ítélte úgy a bíróság, hogy nem jogos védelmi helyzet, hanem vélt jogos védelmi helyzet fennállását látta megvalósultnak. Véleménye szerint védelem objektíven nem is észlelhette, hogy a sértett felhagyott-e a támadással. Indítványozta ezért a felmentő rendelkezés helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéletábráta Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el. Nem tévedett, amikor a sértett nyilatkozatára figyelemmel nem értékelte a bizonyítékok között a nyomozás során tett vallomását, hanem csak a magánindítvány előterjesztését vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság a sértett vallomásának hiányában is igyekezett a tényállás bizonyítékok útján történő felderítésére, a másodfokú bíróság álláspontja szerint ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Kihallgatta a vádlottat, aki a tárgyaláson élt mentességi jogával, ezért a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a nyomozás során tett vallomását, melyben nem ismerte el bűnösségét. Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését ellenőrizve kihallgatta a cselekmény elkövetésekor jelenlévő tanúkat, igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki, értékelte az okirati bizonyítékokat és mérlegelési jogkörében részben fogadta el a vádlott védekezését.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács mérlegelési jogkörében megállapított ítéleti tényállása megalapozott, az csak a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változás miatt szorul kiegészítésre, illetve a másodfokú bíróság álláspontja szerint mellőzni kell abból a vádlott tudattartalmára, mint jogkérdésre levont következtetést.

A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a vádlott nyilatkozata alapján a másodfokú bíróság azzal egészíti ki a tényállást, hogy a vádlott élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. A másodfokú bíróság továbbá az elsőfokú ítélet 2. oldal 5. bekezdés utolsó mondata első felét mellőzi, mely szerint a vádlott újabb támadástól tarthatott.

Az előzőekben írt kiegészítéssel, illetve pontosítással a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlott bűnössége érdekében előterjesztett fellebbezést alaposnak találta.

Az elsőfokú katonai tanács tévedés, mint büntethetőséget kizáró ok fennállása miatt mentette fel a vádlottat az ellene könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól. Indoklása szerint a vádlott bizonyíthatóan szándékos magatartásával okozta **sértett** szájsérülését, azonban abban a téves feltevésben volt, hogy jogos védelmi helyzetben cselekszik. A másodfokú bíróság a jogi indokolással az alábbiak szerint nem értett egyet.

Az irányadó tényállás szerint a vádbeli napon a vádlott pálinkát fogyasztott, amely miatt ittas állapotba került. Ilyen előzmények között került sor közte, illetve felesége között arra a konfliktusra, amely során a sértett őt legalább három alkalommal tarkón ütötte, majd a vádlott felállva őt tenyérrrel állon ütötte, mellyel neki nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott. A 3. számú büntetőelvi döntés iránymutatása alapján az ittas állapotban elkövetett cselekmények megítélésakor a bűncselekmény tárgyi tényezői alapján kell következtetést levonni a vádlott aktuális tudattartamára. A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, mely szerint a cselekmény külső képe alapján nem lehet jogos védelmi helyzetet megállapítani, illetve azt sem, hogy a vádlott vélt jogos védelmi helyzetben, ezért tévedésben volt cselekménye elkövetésekor.

A vádlott és a sértett nagyobb mennyiségű szeszestalt fogyasztottak. A vádlott lényegesen magasabb és erősebb testalkatú, mint a sértett. Kétségtelenül a sértett jogtalan támadást intézett a vádlottal szemben, azonban az általa használt eszköz veszélyesnek nem tekinthető. A vádlott miután felállt magasságánál, és testalkatánál fogva is nem számíthatott a továbbiakban támadás folytatására, annál is inkább, mivel a támadás eszköze, a pet-palack a sértett kezéből kikerült. A támadás befejeződésével a vádlott tekintetében jogos védelmi helyzet megszűnt, ugyanakkor az őt ért támadás miatti megtorlásként ütötte meg feleségét. Mindez a külső szemlélő számára is garázda jellegű magatartásként értékelhető, ittas emberek kölcsönös bántalmazásaként, amely az irányadó gyakorlat szerint nem alapozza meg a jogos védelmi helyzet megállapítását. A tárgyi tényezők figyelembe vételével arra sem lehet következtetést levonni, hogy ebben a feltevésben a vádlott tévedésben lett volna.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította a vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségében.

A másodfokú bíróság a jogkövetkezmény alkalmazásakor enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára az időmúlást, továbbá a sértetti közrehatást. Súlyosító körülmény azonban az ittas állapotban történő elkövetés, valamint, hogy a vádlottal szemben már folyt büntetőeljárás.

Mindezen alanyi és tárgyi bűnösségi körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott 2013. júliusában elkövetett cselekménye az elbírálás időpontjában már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen, ezért őt a Btk. 64. § (1)-(2) bekezdése alapján megrovásban részesítette.

A másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét megállapította, ezért a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a Be. 386. § (1) bekezdés a./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A másodfokú bíróság ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június hó 29.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. június hó 29.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke